

အရှင် သုတသောမ

ဖွဲ့သီသော

အမေ

အို

တမ်းချင်း ...

စာရေးသူ၏ အမှာ

ငယ်စဉ်စာသင်သားဘဝက နေမကောင်းလို့ အားငယ်မိတဲ့ အချိန်တွေမှာ ရေးခြစ်မိခဲ့တဲ့ ခံစားချက် စာစုလေးတွေကို စီကာပတ်ကုံး ရေးသားမိတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အားနည်းချက်လေးတစ်ခု ကြားညှပ်ပြောမှ ပြည့်စုံလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ စာရေးသူဟာ ငယ်စဉ်က နေမကောင်းရင် ဆေးသောက်ရမှာ ကို သေမလောက် ကြောက်ပါတယ်။ ဖျားပြီဆိုရင်လည်း ဘာအစားမှ မဝင်တော့ပါဘူး။ စားလိုက်ရင်လည်း ပြန်အန်ထွက်ပါတယ်။ ဆေးသောက်ရင်လည်း ပြန်ပြန် အန်ထွက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆေးသောက်ဖို့ ကြောက်တာပါ။ အဲဒီအခါမှာ တော့ အမေက ဆေးတိုက်မှ ရပါတယ်။ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်ရှိနေပါစေ အမေဟာ စာရေးသူနေမကောင်းဘူးကြားတာနဲ့ ချက်ချင်း လိုက် လာလေ့ရှိပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ အထာကို အမေပဲသိတာကိုး၊ ကျန်တဲ့ သူတွေက ပိုက်ဆံတွေ ဘေးမှာ ပုံချ ပြီး ဘယ်လောက်ဘဲ ချောတိုက်ပါစေ စာရေးသူ ဆေးမသောက်ပါဘူး၊ အမေကတော့ မသောက်မချင်း ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ် ပြော ပြီး အနုနည်းနဲ့ ရော အကြမ်းနည်းနဲ့ ပါ ဝင်အောင် ဆေးတိုက်တော့တာပါပဲ။

ကိုရင်ဘဝက တစ်မြို့တစ်နယ်စာသင်တိုင်တွေ ရောက်လို့ ဖျားတဲ့ အခါ ကဲ ဘယ်သူဆေးလာတိုက်မှာ လဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်သူကို သတိ

ရမိလဲဆိုတာ စာဖတ်သူ မှန်းဆနိုင်မှာ ပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ မျက်ရည်ကျဝ
မ်းနည်းရင် ကဗျာလိုလို စာလိုလို အတိုအထွာလေးတွေ ထွက်လာတတ်
ပါတယ်။ အဲဒီ အတိုအထွာလေးတွေကို ဆက်စပ်လိုက်တော့ ကဗျာရှည်
လို ဖြစ်လာခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထွေထွေထူးထူး ကြီးကြီးကျ
ယ်ကျယ်တွေ အမှာ မပါးချင်တော့ပါဘူး။

ကဗျာစာအုပ်လေးကို ကိုင်မိသူ၊ စာအုပ်ရဲ့ နာမည်လေးကို ဖတ်လိုက်
မိတဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ်မိဘတွေရဲ့ မျက်နှာလေးကို ဖျတ်ခနဲ မြင်ယောင် မိ
မယ်ဆိုရင်ပဲ စာရေးသူ ကျေနပ်လှပါပြီ .....။

မိဘကျေးဇူးကို မဆပ်နိုင်သေးတိုင် မိဘကျေးဇူးကို မမေ့ဘူးဆိုရင်
ကျေနပ်ပါပြီ ။

မိဘကျေးဇူး တုံ့ပြန်ဖို့ ကို မမေ့ဘူး ဆိုရင်တော့ အတိုင်းအထက်အ
လွန် ဝမ်းသာမိမှာ ပဲပေါ့ ။

ဂုဏ်နှင့် ကျေးဇူးကို မမေ့ဘဲ အိုမင်းလာကြတဲ့ မိဘတွေကို ပြန်လည်
ကျွေးမွေး ပြုစုယုယ ကျေးဇူးဆပ်နိုင်ကြတဲ့ သားကောင်း သမီးမွန်လေး
တွေ ဖြစ်ကြပါစေ ..... လို့

ဆန္ဒပြုရင်း .....

အရှင်သုတသောမ

သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ ၊ စာချ ၊

ဟိတကာရိစာသင်တိုက်၊

မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၅၈၁၃၆၄

အမှာ စာ

"မိုးမလင်းသေးဘူးအမေ"

အရုဏ်မတက်ဘူး၊ လောကကြီးတစ်ခုလုံး၊
အမှောင်ဖုံးလွှမ်းနေချိန်မှာ ပေါ့....လောက ကြီးကို အံတု ပြီး သုဝဏ္ဏပြ
ည်ရဲ့ မာကျူရီမီရောင်ကို အားပြု ပြီးတော့ ညီညာစွာ တိုက်စစ်ဆင်လာ
တဲ့ မိုးတိမ်လေးတွေရဲ့ ရန်ကို ခံစစ်နဲ့ အံတုရတာပေါ့အမေရယ်....။ ။

မိုးစက်တွေရဲ့ ရန်ကို ကာကွယ်ဖို့ သစ်ပင်အောက်ဝင်ပြန်တော့လည်း
မိုးစက်တွေက ရယ်သံသွေး ပြီး သားတို့ ရဲ့ ပြောင်နေတဲ့ ဦးခေါင်းလေး
ကို ဆိုင်းဝိုင်းတီးသလိုမျိုး တောက်တောက် မြည် ပြီး တဒေါက်ဒေါက်နဲ့
ခေါင်းခေါက်ကြည်စယ် အနိုင်ယူခဲ့ကြတယ်....။ ။

"စည်းကမ်း" ဆိုတဲ့ အနီစက်မထိစေဖို့

သားတို့ မှာ အားမာန်တွေရှိပေမယ့်

တာဝန်နဲ့ ဝတ္တရားကို အလေးထားမှု(အများ နည်းတူ) မိုးစက်နဲ့ လေ
ပွေတွေက ဆော့ကစားတာခံရ

မိုးတွင်းကာလဆိုတော့လည်း ..... အမေပဲစဉ်းစား ကြည့်

ဆေးရုံးပေါ် တစ်လတိတိ နေခဲ့ရတယ်....။ ။

မိုးစက်တွေဟာ ညီညာဖြဖြနဲ့ ဘယ်လိုပဲ အနိုင်ကြပေမယ့်

ညီညွတ်ပြီး စီတန်းထွက်လာတဲ့ အညိုရောင် သံဃာတန်းကြီးကို မဖြူခွင်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ပုရွက်ဆိတ်တွေ၊ ကရွက်ခွေမှာ ၊ လှည့်ပတ်နေသလိုမျိုး၊ မနက်ဝေလီဝေလင်း၊ ရာမညတိုင်းရဲ့ စေတနာရှုခင်း၊ ဘိုးဘွားတို့ အမွေ၊ သဘာဝပန်းချီကား တစ်ချပ်ဖြစ်လို့ နေလေရဲ့ ...။

ဒါပေမဲ့ အမေ ဘုရားသားတော်ဆိုတာ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေကို ဆေးကြောဖို့ အဓိကမဟုတ်လား ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိုးရေစက်လေးတွေဟာ သားတို့ မှာ ရှိနေတဲ့ " မာန " စတဲ့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေကို ဆေးကြောပေးဖို့ ဖြစ်ပေါ်လာတာတို့ ခံယူရင်

မိုးရေထဲမှာ သားပျော်တတ်နေပါပြီ အမေ.....။ ။

သစ္စာ

ခံစားဖွဲ့ ဆိုခဲ့တဲ့

ဒီကဗျာစာစုလေးတွေဟာ

ရင်ထဲက

ပေါက်ဖွားလာခဲ့တယ်ဆိုတာ

အမှန်စကားပါ...။